

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوبه‌ها شیخ خیر الانبیا حفظه الله تعالی

موضوع:

۱. احکام؛ طب و ندای
۲. احکام؛ شیر دادن، حضانت و تربیت کودکان

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: رضا

تاریخ: ۱۴۰۲/۳/۴

با توجه به امکاناتی که امروزه وجود دارد، آیا انجام آزمایش‌های قبل از ازدواج و بارداری و حین بارداری و بعد از تولد فرزند، بر پدر و مادر واجب است؟ برخی در انجام این آزمایش‌ها، با وجود توانایی کوتاهی می‌کنند. آیا این قبیل مراقبت‌ها که به نظر می‌رسد عاقلانه است، از وظایف پدر و مادر در قبال فرزند محسوب می‌شود؟

پاسخ

تاریخ: ۱۴۰۲/۳/۱۶

این قبیل آزمایش‌ها و معاینات پزشکی، چه پیش از ازدواج و تولد فرزند و چه پس از آن، از کارهای عقلایی و سودمندی است که خداوند امکانش را فراهم کرده است و از این رو، ترک آن با وجود استطاعت شایسته نیست، بل هرگاه بنا بر تجربه یا قرینه یا نظر پزشک، خطر خاصی وجود داشته باشد که سلامت مادر یا جنین یا نوزاد را تهدید کند، انجام آن واجب است؛ چراکه خداوند فرموده است: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ»^۱؛ «ای کسانی که ایمان آوردید! مراقب خودتان باشید» و فرموده است: «وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ»^۲؛ «و خود را با دستانتان به هلاکت نیندازید»؛ همچنانکه فرموده است: «لَا تَضَارَّ وَالِدَةَ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ»^۳ و معنای آن به نظر بیشتر مترجمان این است که «مادری نباید به سبب فرزندش زیان ببیند و نیز پدری به سبب فرزندش» و به نظر گروهی از آنان مانند ارفع، فیض الإسلام، بهرام‌پور، آیت اللهی، نجفی، صاحبی، خسروانی، عاملی، رسولی محلاتی، رشید الدین میبدی و مکارم شیرازی این است که «مادری نباید به فرزندش زیان برساند و نیز پدری به فرزندش» و می‌توان گفت که با هر دو معنا، زیان جسمی ناشی از ازدواج و بارداری نسنجیده را در بر می‌گیرد؛

۱. المائدة / ۱۰۵

۲. البقرة / ۱۹۵

۳. البقرة / ۲۳۳



افزون بر آنکه اقدامات لازم برای سلامت زن و فرزند، اعم از پیشگیری و درمان بیماری، جزئی از نفقه‌ی آن دو محسوب می‌شود که به قدر توان واجب است؛ چنانکه خداوند فرموده است: ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾؛ «کسی که دارایی بیشتری دارد، باید از دارایی بیشترش نفقه دهد و کسی که روزی‌اش تنگ شده، باید از چیزی که خداوند به او داده است نفقه دهد. خداوند کسی را جز به اندازه‌ی چیزی که به او داده است تکلیف نمی‌کند. خداوند پس از سختی آسانی قرار خواهد داد».



پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوّرهای خراسانی
مجلس اهل بیت علیهم السلام

